
Shriramanandavedantasarah

श्रीरामानन्दवेदान्तसारः

Document Information

Text title : Shri Saketanivasacharyavirachitah Shriramanandavedantasarah

File name : shrIrAmAnandavedAntasAraHsAketanivAsAchArya.itx

Category : misc, rAmAnanda, shataka

Location : doc_z_misc_general

Author : sAketanivAsAchArya

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description/comments : From Chatuh Sampradaya Dig-Darshanm

Latest update : December 3, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 3, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीरामानन्दवेदान्तसारः

(श्रीटीलाचार्य) (सिद्धान्त रत्नमाला)

प्रणाम्य भाष्यकृद् रामानन्दं गुरुं य राघवम् ।

औश्रीरामानन्दवेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥ १ ॥

तत्त्वज्ञानं य मोक्षे हि मुमुक्षोर्हितकारकम् ।

तद्विज्ञानार्था मित्येतच्छ्रुतेरर्ज्यं य तद् गुरोः ॥ २ ॥

प्रमाणप्रतिपन्नोऽर्थं बुधैस्तत्त्वं प्रकीर्तितम् ।

तत्त्वं य द्विविधं प्रोक्तं द्रव्याद्रव्यविभेदतः ॥ ३ ॥

तत्र द्रव्यमुपादानमद्रव्यं तद्विलक्षणम् ।

जज्जडविभेदाच्च द्रव्यं द्विधा मतं बुधैः ॥ ४ ॥

स्वयम्प्रकाशमज्जडं तस्माद्विलक्षणम् ।

प्रकृतिकालभेदाच्च जडं तत्र द्विधा मतम् ॥ ५ ॥

विज्ञेया प्रकृतिस्तत्र समगुणत्रयाश्रयः ।

यतुर्विशतिधा सा हि सावयवा मता बुधैः ॥ ६ ॥

विकारोत्पादकत्वात् सा प्रकृतिरिति कथ्यते ।

अविद्या कथ्यते सा हि यतो ज्ञानविरोधिनी ॥ ७ ॥

मायाऽभिधीयते सा यत् विशित्रसृष्टिकारिणी ।

अव्यक्तं शेषरेच्छातः कार्यान्भूमी यदा भवेत् ॥ ८ ॥

मडदुत्पद्यतेऽव्यक्तात् त्रिधा तद् गुणभेदतः ।

अलङ्कारस्त्रिधा तस्मात् सात्त्विकादिविभेदतः ॥ ९ ॥

अेकादशेन्द्रियाणि स्युः सात्त्विकाडङ्कृतेः त्रिधा ।

ज्ञानकर्मेन्द्रियत्वाभ्यां द्विधा तानि मतानि हि ॥ १० ॥

ज्ञानप्रसरणे उेतुरादिमं चङ्घ्रिधं य तत् ।

मनःश्रवणयक्षुस्त्वग्रसनघ्राणभेदतः ॥ ११ ॥

ज्ञानेन्द्रियं सुभादेश्च शब्दादेःशुक्लं मतम् ।

कर्मण्युच्यारणौ तु शक्तं कर्मेन्द्रियं भवु ॥ १२ ॥

वाक्पाणिपादपायूपस्थभेदात् पञ्चधा य तत् ।

तामसाङ्कृतेर्जातं तन्मात्रं शब्दसंज्ञकम् ॥ १३ ॥

तस्मात्रभस्ततः स्पर्शतन्मात्रं य ततो मरुद् ।

ततो रुपं ततश्चानिर्जललेतुस्ततो रसः ॥ १४ ॥

जलाद् गन्धस्ततो भूतं जायते क्षितिसंज्ञकम् ।

अेतैः पञ्चीकृतैर्भूतैरण्डोत्पत्तिर्मता बुधैः ॥ १५ ॥

त्रिभिः सत्त्वादिभिर्हीनो जडः कालतया मतः ।

द्विविधः सम्मतः कालश्चाभाण्डाभाण्डभेदतः ॥ १६ ॥

तत्राभाण्डो विभुनित्यो भूतादिबुद्धिकारकः ।

अनित्यास्तु मुडूर्त्ताद्या भेदाः भाण्डस्य कीर्तिताः ॥ १७ ॥

अजडं तु द्विधा बोध्यं पराङ्मत्यग्विभेदतः ।

भासमानं परस्मै छि पराकृतत्वं द्विधा मतम् ॥ १८ ॥

तत्र नित्यविभूतिर्छि शुद्धसत्त्वमयी मता ।

धर्मभूतं य यज्ज्ञानं तन्मतश्चापरः पराङ् ॥ १९ ॥

अयेतनं मतं ज्ञानं शुद्धसत्त्वं य पण्डितः ।

प्रमाणं तु श्रुतिश्चाद्ये त्रिपादस्याभूतं द्विवि ॥ २० ॥

मता नित्यविभूतिः सा मुक्तानां ब्रह्मणस्तथा ।

भोग्यभोगोपकरणभोगस्थानमयी भवु ॥ २१ ॥

उर्ध्वदेशेऽपरिच्छिन्ना साऽधस्तात्र मता तथा ।

नित्या चैतन्यहीना य साऽऽनन्दादिपदैरिता ॥ २२ ॥

ज्ञातुर्ज्ञेयावभासो छि ज्ञानत्वेन प्रकीर्तितः ।

धर्मधर्मिविभेदाद्धि ज्ञानं द्विधेति वक्ष्यते ॥ २३ ॥

आत्मधर्मतया भाति प्रभावत् तत्र याद्विमम् ।

सत्यं ज्ञानमि ति श्रुत्या ज्ञानस्य द्रव्यता मता ॥ २४ ॥

न विज्ञातुरि तिश्रुत्यां श्रुता ज्ञानस्य नित्यता ।
 षश्वरे नित्यश्रुतेषु ज्ञानं नित्यं मतं विभु ॥ २५ ॥
 कर्मावृतं छि ब्रह्मेषु मुक्तेषु प्राङ् तदावृतम् ।
 नष्टोत्पन्नप्रतीतिस्तु सङ्कोचाभ्य विकासतः ॥ २६ ॥
 स्वापे ज्ञानतिरोधानं तमोविशेषसन्निधेः ।
 ज्ञाने द्रव्यत्वसत्त्वेऽपि प्रभेव गुणता मता ॥ २७ ॥
 विषयसत्यताहेतोर्ज्ञाने स्वतः प्रमाणाता ।
 स्वान्यनिर्वाहकत्वेन सूर्यवत् स्वप्रकाशता ॥ २८ ॥
 श्रुवोऽणुश्चेतनो व्याप्तो ज्ञानेनापिलवर्ष्मण ।
 ञटिति तेन जानाति सर्वदेहसुभादिकम् ॥ २९ ॥
 धधाति युगपद् योगी शरीराणि बलूनि य ।
 याति लोकात्तरं श्रुव आयात्यत्र ततः पुनः ॥ ३० ॥
 ततो श्रुवविभुत्वं न मन्यते ज्ञानिभिर्जनैः ।
 श्रुवात्मनस्ततोऽणुत्वं दोषहीनं मतं बुधैः ॥ ३१ ॥
 अदृष्टं राघवेच्छेव सर्वत्र व्यापकं छि तत् ।
 ततस्तत् तत् पदार्थास्तु तत्र तत्रोद्भवन्ति य ॥ ३२ ॥
 श्रुवस्य मध्यमे माने त्वनित्यत्वं घटादिवत् ।
 अकृतस्य य सम्प्राप्तिर्नाशस्तथा कृतस्य य ॥ ३३ ॥
 आत्मनित्यत्ववक्त्र्नीणां श्रुतीनां य विरोधिता ।
 अन्यदेहे य सम्प्राप्ते शैथिल्यमात्मनश्च छि ॥ ३४ ॥
 जानामीति प्रतीत्या य श्रुवो ज्ञानाश्रयो मतः ।
 श्रुतौ ज्ञानस्वरूपत्वं वर्णितं प्रत्यगात्मनः ॥ ३५ ॥
 ज्ञानद्वयं मतं तस्माद् धर्मधर्मिप्रभेदतः ।
 उभयोर्ज्ञानयोर्वेदे वर्णिता नित्यताऽपि य ॥ ३६ ॥
 ऐकनाशे छि नष्टा स्याद्विन्द्रियसङ्घश्रुवता ।
 ऐकैकस्य तु श्रुवत्वे तत्तन्नाशे विनाशिता ॥ ३७ ॥
 मते देहस्य श्रुवत्वे व्यभियारो मृते भवेत् ।
 अनित्यत्वं भवेज्जुवे देहेन सदृशं तथा ॥ ३८ ॥

ममन्द्रियं तनुः प्राणो बुद्धिश्चेतिप्रतीतितः ।
 मन्यते नात्मनः प्राज्ञैरिन्द्रियाद्विस्वरूपता ॥ ३९ ॥
 श्रुतिस्मृत्यो रञ्जनित्य मित्येवं नित्यता मता ।
 प्रत्यगात्माऽजऽस्तस्माञ् ज्ञेयो ज्ञाता य सम्मतः ॥ ४० ॥
 सुभ्रमस्वाममित्येतत्प्रतीत्या सुभ्ररूपकः ।
 यथेष्टविनियोगः शेषो रामस्य शेषिणः ॥ ४१ ॥
 धार्यत्वाख्य नियाम्यत्वादात्मा देहः परात्मनः ।
 भिन्नो ज्यो विभोः स्वस्य यात्मनः परमात्मनः ॥ ४२ ॥
 तत्त्वत्यदोक्तयोरैक्यं परान्तर्यामिणोः भव ।
 तत्त्वमसीतिवाक्ये हि नैक्यं ज्योशयोर्मतम् ॥ ४३ ॥
 प्रभावातः प्रभातुल्यो विशिष्टस्य विशेषवत् ।
 ब्रह्मणोऽंशो मतो ज्यो ज्योस्य ब्रह्मता न तत् ॥ ४४ ॥
 प्रतिबिम्बस्त्वविधायां ज्योश्च ब्रह्मणो ननु ।
 मैवं सिध्यति नाविधा ल्याश्रयानुपपत्तितः ॥ ४५ ॥
 प्रतिबिम्बे हि दृग्भादेरभावाज्ज्योवता न य ।
 मैवं यत् प्रतिबिम्बोऽसौ विद्मद्भिर्बिम्बवन्मतः ॥ ४६ ॥
 एति वक्तुं न शक्यं हि कुतश्चेदुच्यते यतः ।
 सर्वैर्लोकेर्विवोक्तयन्ते ज्योवा दृग्भादिसंयुताः ॥ ४७ ॥
 न य दृग्भादयो बिम्बे निर्विशेषे तु ब्रह्मणि ।
 प्रतिबिम्बे न ज्योवत्वं तस्मात् सम्भवेन्न हि ॥ ४८ ॥
 किं य रूपविहीनस्य प्रतिबिम्बो न जायते ।
 दृश्यते प्रतिबिम्बो नु रूपहीनविहायसः ॥ ४९ ॥
 मैवं यत् प्रतिबिम्बोऽसौ प्रकाशादेर्मतो बुधैः ।
 कुतो नीरूपवायोश्च प्रतिबिम्बो न दृश्यते ॥ ५० ॥
 परिच्छिन्नविधोरेव प्रतिबिम्बो जले भव ।
 प्रतिबिम्बः कथं ज्योऽपरिच्छिन्नस्य ब्रह्मणः ॥ ५१ ॥
 प्रतिबिम्बोऽस्ति ज्योश्चेदेकदेशस्य ब्रह्मणः ।

उन्त तदा ह्यनित्यत्वं सांशत्वाद् ब्रह्मणो भवेत् ॥ ५२ ॥

अविधयाऽद्वितीयत्वं नश्यति ब्रह्मणो यतः ।

नातोऽवच्छेदिकाऽविधा ज्वलावे तु ब्रह्मणः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मणो भेदशून्यत्वाज्ज्वलस्य न विवर्त्तता ।

सर्पभ्रमो न सर्पे हि किन्तु रज्जौ बुधैर्मतः ॥ ५४ ॥

आचार्यसार्वभौमेन रामानन्देन धीमता ।

वेदान्तदर्शनानन्दभाष्ये ज्वास्त्रिधा मताः ॥ ५५ ॥

बद्धा मुक्तास्तथा नित्या बद्धा बद्धाश्च कर्माणा ।

रामब्रह्मानुकम्पातः पुण्यात् सतामनुग्रहाद् ॥ ५६ ॥

मुमुक्षा जायते भव्या ज्वलस्य वृद्धये शुक्यौ ।

तदा सत्सङ्गतिं कुर्वन् गुरुं यासौ प्रपद्यते ॥ ५७ ॥

रामपादप्रपन्नोऽसौ ततो गुरुमुभाद् भवेत् ।

श्रीमद्रामप्रपत्या य छिन्नमायान्वयस्ततः ॥ ५८ ॥

ततोऽर्चिरादिमार्गं य याति धार्दानुकम्पया ।

ततश्च विरजानानाद् द्रव्यदेहो भवेद्धि सः ॥ ५९ ॥

साङ्गते य समाप्नोति रामं ब्रह्म परात्परम् ।

स्वं रूपं तत्र सम्प्राप्य रामं यानुभवत्यपि ॥ ६० ॥

भोगसाम्यमवाप्नोति रामस्य ब्रह्मणस्तदा ।

ततो नावर्त्तते मुक्तो मृत्युलोकेऽथ कर्त्तवित् ॥ ६१ ॥

मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ।

इत्येतद् भगवद्वाक्यं प्रभाषां तत्र यास्ति हि ॥ ६२ ॥

सर्वलोकगतौ शक्तो मुक्तः सृष्ट्यादिवर्जितः ।

संसारितां य न प्राप्ता नित्या अनुमादाद्यः ॥ ६३ ॥

ईश्वरो ब्रह्म रामश्च शब्दा ह्येकार्थबोधकाः ।

तत्र वेदान्तिभिश्चोक्तं ब्रह्म हि विभु येतनम् ॥ ६४ ॥

महान्तं विभुमि त्येवं विभुत्वं ब्रह्मणः श्रुतौ ।

विभु ब्रह्म स्वरूपेण स्वभावाच्च मतं बुधैः ॥ ६५ ॥

ज्ञः कालकाल इत्येवं श्रुतं ब्रह्म हि येतनम् ।
 वेदाहं समतीतानि इत्युक्तावपि तादृशम् ॥ ६६ ॥
 कालस्य विभुतायां यायेतनत्वान्न ब्रह्मता ।
 श्रुवस्य येतनत्वेऽपि ब्रह्मता नाविभुत्वतः ॥ ६७ ॥
 सदा दीषविहीनश्च स्वत एव हि राघवः ।
 स्वतः सोऽथ मतो नित्यं कल्याणगुणसागरः ॥ ६८ ॥
 रामेऽपहृतपाप्मे ति उेया गुणा हि वर्जिताः ।
 श्रुतास्तु सत्यकामश्चे त्येवं द्विव्या गुणाः षलु ॥ ६९ ॥
 अते यान्ये य भगवन् नित्या यत्र मडागुणाः ।
 इत्येवं रामयन्द्रस्य गुणानां नित्यता मता ॥ ७० ॥
 स्वाभाविकी तिवेदोक्तेः स्वाभाविका उरेर्गुणाः ।
 ब्रह्मस्वभावो नाविद्या तेऽविद्योपाधिका न तत् ॥ ७१ ॥
 तद्यथा रथस्यारेषु इत्यादिश्रुतिमानतः ।
 सर्वाधारो मतो रामः प्राणायम्यः परमेश्वरः ॥ ७२ ॥
 स भगव कस्मिन्ने तच्छ्रुतिवाक्यप्रमाणतः ।
 स्वे मडिम्नि स्थित्वाद्धि रामाधारो न कश्चन ॥ ७३ ॥
 सिद्धसिद्धां य सर्वेषां नियन्तृत्वं निरङ्कुशम् ।
 आन्तरबाह्यभेदाभ्यां द्विधा तत् परमात्मनः ॥ ७४ ॥
 अन्तर्यामितया याधं श्रुत्या स्मृत्याऽन्तिमं मतम् ।
 अेष सर्वेश्वरः अेषोऽन्तर्यामी ति श्रुतेश्च हि ॥ ७५ ॥
 प्रधानक्षेत्रज्ञपतिः इत्येतच्छ्रुतिमानतः ।
 रामशेषा मताः सर्वे सर्वशेषी य राघवः ॥ ७६ ॥
 सर्वन्देहकता रामे सर्वात्मे ति श्रुतौ श्रुता ।
 जगत् सर्व शरीरं ते इतिवाक्ये य ब्रह्मणः ॥ ७७ ॥
 तथैतन्यापृथक्सिद्धद्रव्यं हि तत्तनुः डिल ।
 रामं प्रति तथा भूताः सर्वे रामतनुर्मताः ॥ ७८ ॥
 सर्वकर्मसमाराध्यः सर्वकर्मफलप्रदः ।
 सर्वदेहश्च सर्वस्थो राम एव न यापरः ॥ ७९ ॥

यतो वे यादिरूपेण ब्रह्मणि निष्कलात्मनि ।
 भृगुवल्क्यां श्रुता रामे जगज्जन्मादिभेदतुता ॥ ८० ॥
 उपादानं निमित्तं य जगतो राम अथेव हि ।
 निमित्तान्तरसद्भावे कुप्येदद्भयताश्रुतिः ॥ ८१ ॥
 वैदिकं सम्मतं प्राज्ञै रामे य उतुताद्भयम् ।
 सृष्ट्याद्यै हि श्रुतापुक्तमूर्णानामिनिदर्शनम् ॥ ८२ ॥
 उपादानं यथा ज्यात्मा निमित्तं य सुभं प्रति ।
 तथोपादानता रामे जगतश्च निमित्तता ॥ ८३ ॥
 सूक्ष्माग्निद्विशिष्टो हि रामो विश्वस्य कारणम् ।
 स्थूलाग्निद्विशिष्टश्च श्रीरामो जगदात्मकः ॥ ८४ ॥
 अभेदश्चानयोर्यस्मात् कार्यकारणब्रह्मणोः ।
 विशिष्टाद्वैत सिद्धान्तः सम्मतो वैदिकैस्ततः ॥ ८५ ॥
 भेदस्य वादिकाश्चाथाभेदस्य वादिकाः भवु ।
 सङ्गताः श्रुतयश्चात्र सिद्धान्ते युक्तयस्तथा ॥ ८६ ॥
 सद्धारकमुपादानं जगतो राघवो यतः ।
 ततो विकारदोषस्य श्रीरामे सम्भवो न हि ॥ ८७ ॥
 रामो विश्वस्य उतुत्वान्निर्विशेषो न सम्मतः ।
 समाधिकनिषेधात् स न मायोपाधिको मतः ॥ ८८ ॥
 तमेव विदित्वा येतद्वेदवाक्यप्रमाणतः ।
 मुमुक्षूणामुपास्यश्च श्रीरामः सकलेश्वरः ॥ ८९ ॥
 रुक्मवर्णमिति श्रुत्या रामोऽलौकिक विग्रहः ।
 द्रिव्यरुपादिवैशिष्ट्यं “भाद्रप” इति तत्र हि ॥ ९० ॥
 न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मासमेदोऽस्थिसम्भवा ।
 निषिद्धः प्राकृतो देहो रामे द्रिव्यतनाविति ॥ ९१ ॥
 तद्विश्वरूपवैश्वर्यं रूपमन्यद्दरेर्महत् ।
 वर्जितं प्राकृतं रूपं द्रिव्यरूपे ऽश्रविति ॥ ९२ ॥
 नाकारणात् कारणाद्वा कारणाकारणात् य ।

धत्याधुक्तया य रामस्य देहग्रहो निजेच्छया ॥ ८३ ॥

श्रुत्यन्वितश्च सर्वज्ञः सर्वशक्तिः श्रुतिश्रुतः ।

मुक्तिदः परया भक्तया श्रिताद्यं नैव पश्यति ॥ ८४ ॥

साधनसमकाज्जता ज्ञानकर्माङ्गिणी तथा ।

रामस्मृतिरविच्छिन्ना भक्तिः सम्मता बुधैः ॥ ८५ ॥

साध्यसाधनभेदाभ्यां सा द्विधा परिकीर्तिता ।

नवधा साधनभक्तिर्हि श्रवणादिर्मता बुधैः ॥ ८६ ॥

साध्यभक्तिः प्रपत्तिर्हि रामायात्मनिवेदनम् ।

प्रारब्धनाशिनी यैषा त्वानुकूल्यादिकाङ्गिनी ॥ ८७ ॥

जनान् संरक्षितुं रामोऽवतारी पञ्चधा स्थितः ।

अन्तर्यामी परो व्यूढो विभवोऽर्यावतारकः ॥ ८८ ॥

अनन्तकरुणाशालिसीतया सल शोभितः ।

परात्परे य साडेते रामो परतया मतः ॥ ८९ ॥

दिव्यदेहगुणो दिव्यशास्त्रास्त्रभूषणस्तथा ।

अर्थिरादिकपद्मत्या सम्प्राप्तो मोक्षसौष्यदः ॥ ९० ॥

वासुदेवादयो व्यूढा गुणद्वयविभूषिताः ।

उपासितुं जनानां य कर्तुं य सर्जनादिकम् ॥ ९०१ ॥

मत्स्यादयोऽवताराश्च विभवत्वेन सम्मताः ।

अन्तर्यामी य रामोऽसि सर्वान्तःस्थः प्रकीर्तितः ॥ ९०२ ॥

रामस्यार्यावतारस्तु उमाद्रिप्रतिमातनुः ।

षाङ्गुण्येन विशिष्टश्च सुलभो मुक्तिदस्तथा ॥ ९०३ ॥

अद्रव्यं द्रव्यभिन्नं हि दशधा तत् प्रकीर्तितम् ।

सत्त्वं हि ज्ञानकृत् तत्र प्रवृत्तेः कारणां रजः ॥ ९०४ ॥

प्रमादमोहलेतुस्तु तमश्च प्रकृतेर्गुणाः ।

श्रोत्रस्य विषयः शब्दः स्पर्शस्त्वयश्च सम्मतः ॥ ९०५ ॥

उपं य यक्षुषस्तद्गद् रसनाया रसो मतः ।

घ्राणस्य य मतो गन्धश्चैते व्योमादिपञ्चके ॥ ९०६ ॥

शक्तिस्तु छेतुछेतुत्वनिर्वाहिका मता बुधैः ।

संयुक्तव्यवहारस्य संयोगः कारणं मतम् ॥ १०७ ॥

शक्तिस्तथा य संयोगः सर्वद्रव्यगुणैः स्मृतौ ।

सिद्धान्ते ज्ञानतत्त्वे तु नाद्रव्यत्वं हि सम्मतम् ॥ १०८ ॥

श्रीसाकेतनिवासाध्यटीलाचार्येण निर्मिता ।

सिद्धान्तरत्नमावेयं भूयात् सिद्धान्तभोधिनी ॥ १०९ ॥

एति श्रीसाकेतनिवासाचार्यविरचितः श्रीरामानन्दवेदान्तसारः सम्पूर्णः ।

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

——
Shriramanandavedantasarah

pdf was typeset on December 3, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

